

Tato práce pojednává o právní úpravě ekologického zemědělství. Podnětem ke zvolení tohoto tématu bylo absolvování výběrového předmětu Zemědělské právo. Zde jsem se poprvé setkala s podrobnými informacemi o ekologickém zemědělství. Velmi mě tento způsob hospodaření zaujal svojí myšlenkou trvale udržitelného způsobu zemědělské produkce. Jedná se vlastně o tradiční, původní formu hospodaření založenou na šetrném vztahu k životnímu prostředí, využívající přirozené přírodní procesy a obnovitelné zdroje. Ekologické zemědělství je velmi podrobně upraveno právními normami. Zemědělec, který chce takto hospodařit a vyrábět bioprodukty a biopotraviny, musí dodržovat pravidla stanovená závaznými právními předpisy. Zákon zemědělci dopodrobna stanoví jak smí a naopak jak nesmí hospodařit, jaké vstupy do svého podniku může nakupovat, jak má vytvořit zvířatům co nejlepší podmínky k životu a jak bioprodukty zpracovávat a označovat. Po vstupu České republiky do Evropské unie se přehlednost právní úpravy ekologického zemědělství poněkud zhoršila. Začalo u nás přímo platit nařízení Rady č. 2092/1991, o ekologickém zemědělství a označování zemědělských produktů a potravin a původní zákon č. 242/2000 Sb. o ekologickém zemědělství musel být s ohledem na tuto skutečnost významně novelizován. Cílem diplomové práce je vytvoření pokud možno uceleného přehledu právních předpisů, které v současné době na území České republiky upravují tuto oblast hospodaření a dále vytvoření souhrnu nejdůležitějších povinností, které tyto předpisy ukládají osobám v ekologickém zemědělství podnikajícím.